

C107 – SLAN8

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

17 januari 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

SUBCOMMISSIE VOOR LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de uitbetaling van de laatste schadevergoedingen van de dioxinecrisis

1

Waarnemend voorzitter: de heer Frans Wymeersch

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de uitbetaling van de laatste schadevergoedingen van de dioxinecrisis

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister-president, om de schade voor de landbouwbedrijven ten tijde van de dioxinecrisis te vergoeden werd de dienst Schadevergoeding Dioxine opgericht bij het toenmalige federale ministerie van Middenstand en Landbouw. Deze tijdelijke dienst behandelde de dossiers die de landbouwbedrijven hadden ingediend in uitvoering van de wet van 3 december 1999 die werd opgesteld in uitvloeisel van de dioxinecrisis.

Tientallen bedrijven toonden zich na de dioxinecrisis ontevreden met de uitbetaalde schadevergoedingen. Ze trokken naar de rechter om de overheid verantwoordelijk te stellen voor de dioxinecrisis en om bijkomende schadevergoedingen te eisen. In het rapport van het Centrum voor Landbouweconomie 'Analyse economische schadevergoedingen dioxinecrisis' lezen we dat er in 32 dossiers om diverse redenen – voornamelijk omwille van rechtszaken – nog geen definitieve uitbetaling is geweest. Het verder volgen van deze dossiers gebeurde door de juridische dienst van het ministerie van Landbouw.

Volgens mijn informatie zouden een aantal gerechtelijke dossiers stilaan in een beslissend stadium zijn gekomen. Door de verdere regionalisering is Landbouw een gewestbevoegdheid geworden. Het restsaldo van het dioxinekrediet werd destijds aan het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB) overgemaakt.

Mijnheer de minister, indien het Vlaamse Gewest wordt veroordeeld, beschikt het dan over de middelen om de gedupeerden te vergoeden? Kan het dan een beroep doen op het restsaldo van het dioxinekrediet bij het BIRB? Dat lijkt me immers logisch. Als ik goed geïnformeerd ben, zou deze aangelegenheid op

vrijdag 13 januari 2006 zijn besproken op de ministerraad. Is er reeds zicht op een orde van grootte van deze bedragen?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, mijnheer De Meyer, ik dank u voor uw vraag, die opnieuw getuigt van uw grote belangstelling voor het reilen en zeilen binnen deze sector. Ik kan bevestigen dat het dossier vrijdag 13 januari 2006 is besproken binnen de Vlaamse Regering en in december 2005 het voorwerp was van een beraadslaging binnen het Overlegcomité.

Ik wil dit dossier even in zijn algemene context plaatsen. Tot op vandaag bestaat er geen consensus bij de diverse overheden in dit land over de vraag welke overheid verantwoordelijk is voor het dragen van de juridische gevolgen van de zogenaamde dioxinecrisis, en dus al evenmin voor betalingen als gevolg van vonnissen of arresten bij juridische geschillen met betrekking tot deze crisis die mogelijk door een rechtbank in het nadeel van de overheid in het algemeen worden beslecht. Bij de voorbereidende werken van de bijzondere wetten van 13 juli 2001 werden terzake geen opdrachten, bevoegdheden of verantwoordelijkheden toevertrouwd aan de gewesten. Bij de daadwerkelijke regionalisering van het landbouwbeleid werden de saldi van de dioxinekredieten bij het BIRB of die van het Fonds voor de schadeloosstelling van landbouwbedrijven getroffen door de dioxinecrisis al evenmin doorgestort op de rekeningen van de gewesten. Daar er dus niet in een bevoegdheids-overdracht is voorzien, en de middelen evenmin werden doorgestort, is het voor ons vanzelfsprekend dat deze bevoegdheid vooralsnog federaal is gebleven.

De federale overheid is echter de tegengestelde mening toegedaan. Zij gaat ervan uit dat de verantwoordelijkheid bij mogelijke veroordelingen in verband met eisen ingevolge de dioxinecrisis bij de gewesten berust. Ze vindt, met andere woorden, dat samen met het landbouwbeleid ook de dioxinecrisis werd geregionaliseerd.

Ik schets kort welke verschillende soorten dossiers in het geding zijn. Een eerste groep betreft de vraag van

de veevoedingssector tot terugbetaling van onrechtmatig geïnde bijdragen aan het Fonds voor de schadeloosstelling van landbouwbedrijven. Op grond van een voorlopige raming gaat men hierbij uit van een bedrag van ruim 7 miljoen euro, verwijlntresten inbegrepen.

Een tweede groep geschillen betreft die van de juridische dossiers van economische schadevergoeding voor de landbouwbedrijven. Over die dossiers gaat het hier. Hier is sprake van een vermoedelijk bedrag van 4 miljoen euro.

Een derde groep geschillen zijn die met betrekking tot de burgerlijke aansprakelijkheid. Hier gaat het over economische schadedossiers die werden ingeleid door niet-landbouwbedrijven. Al naargelang de bron kan het bedrag hier oplopen tot 140 miljoen euro.

Naast deze juridische geschillen bestaat er eveneens nog steeds de verplichting van het terugstorten bij het Sanitair Fonds van een openstaand geprefinancierd saldo ten belope van ruim 3 miljoen euro. Daarnaast zijn er ook nog de bijkomende verplichtingen die voortvloeien uit de juridische geschillen met betrekking tot directe verliezen als gevolg van de vernietiging van dieren, melk of eieren. In die geschillen is echter enkel de federale overheid gedagvaard.

Het saldo van het dioxinekrediet bedraagt momenteel ruim 10 miljoen euro, maar wordt voorlopig geblokkeerd voor verdere uitbetaling in de verschillende dossiers zolang er geen duidelijk antwoord is op de vraag wie instaat voor de betalingen. Uiteraard volstaat het saldo niet om alle verplichtingen ten gevolge van juridische geschillen in verband met de dioxinecrisis na te komen.

Om de zaak vooruit te doen gaan en een aantal claims in te willigen, werd op vrijdag 13 januari binnen de Vlaamse Regering een akkoord bereikt om de Vlaamse dossiers 'economische schadeloosstellingen van landbouwbedrijven' voor onze rekening te nemen, maar uiteraard op voorwaarde dat de federale overheid voor de rest van het dossier haar verantwoordelijkheid op zich neemt zodat de bevoegdheidsdiscussies over dit heikele thema van de baan zijn. Intern zal de Vlaamse overheid de meerkost verrekenen via het Vlaams Fonds voor de Lastenafdeling.

Ik zal dit standpunt verdedigen tijdens het Overlegcomité van februari 2006. Voordien zal ik contact

hebben met mijn federale collega en de bevoegde minister. Ik hoop om op die basis tot een akkoord te kunnen komen dat voor Vlaanderen een faire deal inhoudt.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw uitgebreide, correcte en heel duidelijke antwoord. Laat ons hopen dat deze logische redenering ook door de federale overheid wordt gevolgd.

Uiteraard mogen de bedrijven niet het slachtoffer worden van een eventueel geschil tussen de overheden. Het is daarom uitermate belangrijk dat de federale overheid haar verantwoordelijkheid in dit dossier ten volle opneemt.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, eind mei 2005 wou ik dezelfde vraag stellen, maar dat kon toen niet. Het onderwerp moest tijdens de begrotingsbespreking worden behandeld.

Ik vind het dan ook wat vreemd dat de vraag nu wel kan worden beantwoord. Uiteraard is het interessant om het antwoord te kennen, maar ik wil toch opmerken dat ik het een beetje kleinzielig vond dat mijn vraag indertijd niet kon worden beantwoord.

De voorzitter: Mijnheer Callens, onze parlementaire reglementen en sommige bureaubeslissingen zijn niet altijd even doorgrondelijk.

Het incident is gesloten.
